

Paul G3raldy

Szerelem

Fordította

Benedek Marcell

1.

Fiacsk3m, fiatalember vagy m3r.

Id3ig csak a vil3g keletkezés3vel t3r3dt3l. Racine hercegeinek szerelmes 3rj3ng3sei, amikbe minden 3ron be akartak avatni, hidegen hagytak 3s n3mi megvet3st oltottak bel3d. Fi3korodban nem szeretted a l3nyokat.

De aztán korod, szemed hirtelen kinyílása, egy fekete nap szívós vágyakat és kíváncsiságokat oltottak beléd.

Oly szomorú és izgatott vagy, hogy szeretnéd visszafojtani bolond érzékenységedet, mint ahogy szíve dobogását csendesíti az ember, kezét szívére téve.

No, nézz hát rám! Emeld fel zavaros szemedet!

Nem vagy kivétel.

Az ember csak igen későre tud belenyugodni a szerelembe. A magunk követeléseit s az asszonyok engedékenysége holtig megbotránkoztatnak. Don Juan, amíg szoknyát emelget, asszonyt vetkőztet, egy riadt kamasz hangját fojtja el magában.

D...-né, akit láttál nálunk, elmondta nekem, hogy tizenkét-tizenhárom esztendőskorában iskolatársainak csökönyös erősítgetéseire végül is könnyes szemmel válaszolta: "Meglehet. De az én papám és mamám nem így csinálta!"

Az ember örök tragédiája és minden könyvnek tárgya az összhang hiánya a közt, aminek álmodja magát s ami valójában; életének szétszaggatottsága a szerelem két pólusa: a nemiség és a szerelem között.

Hát mitévők legyünk?

2.

Ismered az asszonyokat. Légy férfivá, legyenek szeretőid.

Meglep ez a többszám? Azt hitted, hogy a szerelem - valaki szerelme?

Várj csak! Várj csak!

Tanuld meg előbb megkülönböztetni szívednek és vágyadnak előre összekeverődő hangjait.

Sok szerelmes összetéveszti a szerelmet és a gyönyört s hasonlít az olyan utashoz, aki azt hiszi, hogy szeret egy várost, mert jól ebédelt benne.

Az érzékek járnak elől s a szívet olyan tájékokra hurcolják magukkal, ahol szegénykének semmi dolga nincs - aztán rábízzák, hogy boldoguljon, ahogy tud.

Tanítsd a szívedet.

3.

Szeretted volna megőrizni magad az asszony számára, akit majd szeretni fogsz?

Ez a legbiztosabb módja annak, hogy ne tessél neki.

Az asszonyok nem szeretik a tanulókat.

Minden játékban az a szomorú, hogy először meg kell tanulni.

4.

Most pedig mondd meg nekem, hogy mit gondoltál.

Vagy inkább ne! Ne mondj semmit!...

Nem kell-e, hogy végtelen sok költészet és céljaiba vetett csodálatos hit lakozzék az emberben, ha meghagyta a "szerelem" nevét a szerelem siralmas mozdulatainak!

5.

Kiábrándultál, de nem nyugodtál meg.

Kíváncsiságod, szomjúságod még mindig eleven.

Milyen szép dolgok ezek!

Mindenütt ott vannak körülötted, szalonokban, utcán, összekeveredve az emberekkel. Sivár, kemény világodhoz paradicsomot ragasztanak. Kísértetek látogatnak. Szédülsz. Reszketsz...

Nohát rajta!

Dehogy is! Nem nehéz az!

Az az asszony, aki még nem a másé, védtelen a férfi akaratával szemben.

Bemutattak neki? Túl vagy a nehezén.

Csak a férfi tud bátortalanná tenni.

Nehogy elriasszon az arckifejezésük, a húzódozásuk. Az asszonyok nem azért védekeznek a próbálkozásaink ellen s igyekeznek menekülni az üldözésünk elől, mintha nem volnának

  rz  keik. Hanem, mert olyan hirtelen, oly könnyen izgathat   és gyorsan uralomra t  r   érzékeik vannak, hogy rémülten vigyáznak rájuk.

Sohase szégyelld el  tt  k a vágyadat. Ne félj attól, hogy észreveszik, mennyire izgatnak.

Roppant v  gyakoz  sod nem sérti őket.

Ellenkezőleg.

Az asszonyok szeretik a szerelmet.

Az asszonyokat sohasem botr  nkoztatja meg a szerelem.

Hogyan kívánhatod, hogy megadják, amit akarsz, ha te magad szégyelled?

Szeretnél szebb, gazdagabb és szellemesebb lenni. Tudom. Nem erre van szükséged.

Az eszközeid nagyon is kielégítőek.

6.

  rdekl  d  ssel hallgatlak. Kedvtel  ssel néznek.

No látod!

Szem  k büszkén és h  l  san mondja: "Szép vagyok és te észrevetted ezt. Köszönöm"!

Folytasd. Legyen ezer kalandod.

Ne engedd elszaladni az asszonyoz  s korát.

Ne hidd, hogy vesztegeted az időt. Id  t nyersz.

Az asszonyok fognak végképpen megnevelni és megformálni a világ számára.

Az    j  voltukb  l hozz  ny  lsz majd az élethez, amit a foglalkoz  sodon keresztül csak töredékesen és eltorzítva   rhetn  l el.

Porto-Riche   gy sz  lt egyszer hozzám: "Fiam, elfecs  reltem az életemet. Sz  rakoztam. Nem

dolgoztam."

Azt feleltem: "Renan így beszélt: barátaim, elfecséreltem az életemet. Dolgoztam. Nem szórakoztam."

Ne házasodjál meg. Túlságosan szereted a szerelmet. Túlságosan szereted az asszonyodat.

Semmi férji tulajdonság nincs benned.

Szerelmes vagy. Született szerelmes!

7.

A siker tegyen boldoggá, de büszkévé ne.

Nem nagy győzelem az, amit asszonyokon arat az ember. Annyira szeretnék már előre, hogy legyőzzék őket!

Csupa hála és elérékenyülés vagy; ki akarod szolgáltatni magadat.

Ne tedd!

Fiatal és egészséges vagy. Tetszel.

Ez természetes.

És még sok más asszonynak fogsz tetszeni.

Ne áldozd fel a szerelmednek a méltóságodat.

Ne térdelj le. Az asszonyok irtóznak attól, hogy istennők módjára bánjanak velük. Tudják jól, hogy ők csak asszonyok. Ha sápadozol, áradozol, ájuldozol: szégyellik magukat helyetted.

Az asszony szereti a férfit. Ne alázd meg a férfit előtte.

Igazán felsőbbrendű elmén sohasem uralkodik egészen a szerelem.

8.

Nagyon kevés szeretőnek lenni. Nagyon sok szerelmesnek lenni.

9.

A szerelmes azt a benső kielégülést várja a szerelemtől, amit csak munkában, szenvedélyes igyekezetben, szerencsében, másokon és önmagán aratott ismételt győzelmekben eltöltött hosszú élet adhatna meg neki. Azt kívánja az asszonytól, hogy legyen számára már előre kézzelfogható díja nemcsak annak, amit ér, hanem annak is, amit érni szeretne.

A gyöngék és nélküözők vágyódnak legsóvárabban a szerelemre. Tudják, hogy keveset várhatnak a társadalomtól, amely drágán fizetteti meg a kegyeit, de a szerelemben bőkezű kegyencuralom van és sokkal többet remélhetnek tőle, mint amennyi megilleti őket.

Az ember nem tartja fontosnak, hogy azért szeressék, ami megvan benne. Elég, hogy megvan. De az a tehetség, az az erény, ami nincs meg, kis szakadékokat és a lélekben s a másoknak a feladata, hogy ezt betömje. Elégtelenségükre és nyugtalanságunkra szerelem-borogatás kell.

Hiába nem szeretjük önmagunkat, sohasem vagyunk megelégedve azzal, ahogy mások szeretnek.

Egy szép fiatalember azt akarja, hogy a lángeszéért szeressék. Ha híres emberré lesz, festi magát, masszíroztatja az arcát s aggódik, hogy vajon nem neve és sikerei ragyogásának köszönheti-e az asszony hódolatát.

10.

Ne szeresd a túlságosan gyors sikereket, se a túlságosan testi győzelmeket.

A szív gyöngeségei idézik elő a szép vereségeket. Ne üldözz senkit játékból, céltalanul, csak az üldözés kedvéért.

Az ember ragaszkodni kezd ahhoz, amit üldöz.

Kétségbeejtő ébredésekben lesz része.

Hiúságból se, hogy egy nevet besorozhass a jegyzékedbe.

A szoknyalovag kicsi ember.

Ki szoknya után futkos, levegőt fogdos.

Óvakodj azoktól az asszonyoktól, akiknek tetszel, s a magad jó szívéből.

Senkit se üldözz udvariasságból.

Őrizd meg a választás jogát.

Azt kell magadhoz láncolni, aki neked tetszik, nem akinek te tetszel.

A férfi azt hiszi, hogy ő választja az asszonyt, pedig majdnem mindig az asszony választja a férfit.

Az asszony választja ki azt a férfit, aki őt fogja választani.

Minden kalandod olyan legyen, hogy aláírhasd. A legfutóbb kalandnak is legyen értelme, a legszerényebbnek is legyen illata. Mindegyik legyen egy költemény.

Nem nagy költemények vannak. Akadnak egészen kicsinyek is, amelyek tökéletesek.

11.

Hogy tökéletesen számúzni kell-e az utcalányokat és a félvilági nőket?

Természetesen!

Rád nézve nincs gyönyör képzelet nélkül.

Óvakodják a színházi nőktől. Idődet vesztegetnéd velük.

Az asszonyok született színésznők. Amelyik nem él a színpadon, nem élte ki teljesen a sorsát, de amelyik teljesen kiélte, nem asszony többé.

Hagyd békén a leányokat. Azok is szegények és mohók, mint te. Semmit sem adhatnál nekik és semmit sem kaphatnál tőlük.

Sohase légy férjes asszony szeretője.

A házasságtörés rút dolog.

Most azt feleled, hogy ezek a legvonzóbbak...

Meglehet.

Hogy asszonyabbak és egyszersmind lányabbak is...

Jól tudom!

És hogy valamennyien olyan rosszul mentek férjhez...

Nyilvánvaló!

12.

Hogy adják oda magukat! Micsoda lendület!

Micsoda hév! Micsoda mohóság!

A szemérem az az érzés, amelyről a férfiak azt hiszik, hogy az asszonyokban megvan.

Szomorú vagy, fáradt vagy, egyedül vagy...

Győztél!

Amikor szerelemnek kereszteltük, felszabadítottuk, tisztára mostuk, trónra emeltük a gyönyört.
De mivé tettük a szerelmet!

13.

A szerelem legszebb pillanata az egyetlen, amelyik után valóban részek maradtunk - az előjáték, a készülődés: a csók.

Az asszony olyan kedveskedéseket használ csalétkül, amelyek látszólag a szellemből és a szívből fakadnak. A férfi belekap a horogba s nem talál mást, csak szerelmet.

A férfi őrült vadász, aki nem túlságosan éhes a zsákmányára

forrás és folytatás:

<http://mek.oszk.hu/00300/00388/00388.htm>

